

אנטיגנוס איש סוכו – תחילתם של הצדוקים והבייתוסים

הרב אביעד בדנר

<p>1. Mishnah, Avot 1:3</p>	<p align="right">משנה, אבות א:ג</p>
<p>Antignos [a man] of Socho received from Shimon HaTzaddik. He used to say: Be not like servants who serve their master with the intention that they may receive reward, but rather be like servants who serve their master without the intention of receiving reward and let the fear of Heaven be upon you.</p>	<p align="right">אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הווי כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם</p>

<p>2. Avot D'Rabbi Natan, Chapter 5</p>	<p align="right">אבות דרבי נתן פרק ה'</p>
<p>Antignos [a man] of Socho received from Shimon HaTzaddik. He used to say: Be not like servants who serve their master with the intention that they may receive reward, but rather be like servants who serve their master without the intention of receiving reward and let the fear of Heaven be upon you, so that your reward may be doubled in the age to come.</p> <p>2 Antigonus of Soko had two disciples who used to study his words. They taught them to their disciples, and their disciples to their disciples. These proceeded to examine the words closely and demanded: "Why did our ancestors see fit to say this thing? Is it possible that a laborer should do his work all day and not take his reward in the evening? If our ancestors, forsooth, had known that there is another world and that there will be a resurrection of the dead, they would not have spoken in this manner." So they arose and withdrew from the Torah and split into two sects, the Sadducees and the Boethusians: Sadducees named after Zadok, Boethusians, after Boethus. And they used silver vessels and gold vessels all their lives, not because they were ostentatious, but the Sadducees said, "It is a tradition amongst the Pharisees to afflict themselves in this world; yet in the world to come they will have nothing.</p>	<p>א. אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס, אלא היו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם, כדי שיהיה שכרם כפול לעתיד לבא:</p> <p>ב. אנטיגנוס איש סוכו היו לו שני תלמידים שהיו שונים בדבריו, והיו שונים לתלמידים, ותלמידים לתלמידיהם. עמדו ודקדקו אחריהן, ואמרו: מה ראו אבותינו לומר דבר זה, אפשר שיעשה פועל מלאכה כל היום ולא יטול שכרו ערבית? אלא, אילו היו יודעין אבותינו שיש עולם אחר, ויש תחיית המתים, לא היו אומרים כך. עמדו ופירשו מן התורה, ונפרצו מהם שתי פרצות: צדוקין וביתוסין. צדוקים על שום צדוק, ביתוסין על שום ביתוס. והיו משתמשים בכלי כסף וכלי זהב כל ימיהם, שלא היתה דעתן גסה עליהם. אלא צדוקים אומרים: מסורת הוא ביד פרושים שהן מצערין עצמן בעולם הזה, ובעולם הבא אין להם כלום:</p>

<p>3. Josephus Flavius, Antiquities of the Jews 18:1:3</p>
<p>3. Now, for the Pharisees.... They also believe that souls have an immortal rigor in them, and that under the earth there will be rewards or punishments, according as they have lived virtuously or viciously in this life; and the latter are to be detained in an everlasting prison, but that the former shall have power to revive and live again; on account of which doctrines they are able greatly to persuade the body of the people...</p> <p>4. But the doctrine of the Sadducees is this: That souls die with the bodies... but this doctrine is received but by a few, yet by those still of the greatest dignity. But they are able to do almost nothing of themselves; for when they become magistrates, as they are unwillingly and by force</p>

sometimes obliged to be, they addict themselves to the notions of the Pharisees, because the multitude would not otherwise bear them.

5. The doctrine of the Essens is this: That all things are best ascribed to God. They teach the immortality of souls

4. Mishnah Yoma 1:5	משנה יומא א:ה
<p>The Elders of the court passed him to the Elders of the priesthood, and they took him up to the House of Avtinas. And they administered him an oath and took leave of him and went on their way. They said to him: My Master, High Priest. We are agents of the court, and you are our agent and the agent of the court. We administer an oath to you in the name of Him who housed His name in this House, that you will not change even one matter from all that we have said to you. He would leave them and cry, and they would leave him and cry.</p>	<p>מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה, והעלוהו לעליית בית אבטינס, והשביעוהו ונפטרו והלכו להם. ואמרו לו: אישי כהן גדול, אנו שלוחי בית דין, ואתה שלוחנו ושליח בית דין, משביעין אנו עליך במי ששיכן שמו בבית הזה, שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך. הוא פורש ובוכה, והן פורשין ובוכין.</p>

5. Tosefta Yoma 1:8	תוספתא יומא א:ח
	<p>למה פורש ובוכה? מפני שצריך להשביעו. למה פורשין ובוכין? מפני שצרכו להשביעו. ולמה צרכו להשביעו? שכבר היה מעשה בביתסי אחד, שהקטיר עד שהוא בחוץ, ויצא עגן הקטרת והרתיע את כל הבית. שהיו ביתסין אומרים: יקטיר עד שהוא בחוץ, שנאמר: (ויקרא טז, יג) "וכסה עגן הקטרת את הכפורת אשר על העדות, ולא ימות". אמרו להם חכמים: והלא כבר נאמר: (ויקרא טז, יג) "ונתן את הקטרת על האש לפני יי". הא כל המקטיר, אין מקטיר אלא בפנים. אם כן למה נאמר "וכסה עגן הקטרת"? מלמד שנותן בהן מעלה עשן. הא אם לא נתן בה מעלה עשן, חייב מיתה. כשיצא, אמר לאביו: "כל ימיכם הייתם דורשין, ולא הייתם עושין! עד שעמדתי ועשיתי אני". אמר לו: "אף על פי שאנו דורשין ואין אנו עושין, שומעין אנו לדברי חכמים. תמהני עליך אם תאריך ימים!" לא שקה שלשה ימים עד שנתנהו בקברו.</p>

6. Babylonian Talmud, Yoma 19B	בבלי יומא יט:
<p>And why? So that he would not prepare the incense and light it outside in the Sanctuary, before entering the Holy of Holies, and bring the coal pan with the incense already burning on it into the Holy of Holies in the manner that the Sadducees did. (Since the High Priest is alone inside the Sanctuary and there is no way to ascertain whether he is in fact performing the service in the proper manner, the Elders insisted that he take an oath to perform it according to their instructions.)</p> <p>The Sages taught: There was an incident involving a certain Sadducee who was appointed as High Priest, who prepared the incense outside and then brought it into the Holy of Holies. Upon his emergence he was overjoyed. The father of that Sadducee met him and said to him: My son, although we are Sadducees, we fear the Pharisees. The son said to his father: All my days I have been troubled over this verse: "For I will appear in the cloud above the Ark cover" (Leviticus 16:2). I said: When will the opportunity become available to me, and I will fulfill it according</p>	<p>וכל כף למה? שלא יתקן מבחוץ ויכניס, כדרך שהצדיקין עושין. תנו רבנן: מעשה בצדיקי אחד שהתקין מבחוץ והכניס. ביציאתו היה שמת שמחה גדולה. פגע בו אביו, אמר לו: בני, אף על פי שצדיקין אנו, מתיראין אנו מן הפרושים. אמר לו: כל ימי הייתי מצטער על המקרא הזה: "כי בעגן ארצה על הכפורת", אמרתי: מתי יבוא לידי ואקיימנו, עכשיו שבא לידי — לא אקיימנו?!</p>

<p>to the Sadducee interpretation? Now that the opportunity has become available to me, will I not fulfill it?</p> <p>The Sages said: Not even a few days passed until he died and was laid out in the garbage dump, and worms were coming out of his nose in punishment for his actions. And some say that he was struck as soon as he emerged from the Holy of Holies, as Rabbi Hiyya taught: A type of sound was heard in the Temple courtyard, as an angel came and struck him in the face. And his fellow priests came in to remove him from there and they found the likeness of a footprint of a calf between his shoulders. That is the mark left by an angel striking, as it is stated with regard to angels: “And their feet were straight feet, and the sole of their feet was like the sole of a calf’s foot” (Ezekiel 1:7).</p>	<p>אָמְרוּ: לֹא הָיוּ יָמִים מוּעָטִין עַד שְׁמַת וְהוּטַל בְּאַשְׁפָּה, וְהָיוּ תוֹלְעִין יוֹצְאִין מִחוּטְמוֹ. וַיֵּשׁ אֲוֹמְרִים: בְּיָצִיאָתוֹ נִיגַף, דְּתִנְי רַבִּי חֵיָיא: כְּמִין קוֹל נִשְׁמַע בְּעִזְרָה שְׁפָא מְלֵאָךְ וְחָבְטוּ עַל פְּנָיו. וְנִכְנְסוּ אַחֲרָיו הַכֹּהֲנִים וּמָצְאוּ כְּכַף רְגֵל עֶגְל בֵּין כַּתְפָּיו, שֶׁנֶּאֱמַר: “וְרַגְלֵיהֶם רְגֵל יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רְגֵל עֶגְל”.</p>
---	--

<p>7. Matthew Chapter 22 (see Mark 12:18)</p>	
<p>²³ That same day the Sadducees, who say there is no resurrection, came to him with a question. ²⁴ “Teacher,” they said, “Moses told us that if a man dies without having children, his brother must marry the widow and raise up offspring for him. ²⁵ Now there were seven brothers among us. The first one married and died, and since he had no children, he left his wife to his brother. ²⁶ The same thing happened to the second and third brother, right on down to the seventh. ²⁷ Finally, the woman died. ²⁸ Now then, at the resurrection, whose wife will she be of the seven, since all of them were married to her?”</p>	

<p>8. Acts of the Apostles, Chapter 23</p>	
<p>⁶ Now Paul was well aware that one party was made up of Sadducees and the other of Pharisees, so he called out in the Sanhedrin, 'Brothers, I am a Pharisee and the son of Pharisees. It is for our hope in the resurrection of the dead that I am on trial.' ⁷ As soon as he said this, a dispute broke out between the Pharisees and Sadducees, and the assembly was split between the two parties. ⁸ For the Sadducees say there is neither resurrection, nor angel, nor spirit, while the Pharisees accept all three.</p>	

<p>9. Babylonian Talmud Rosh Hashanah 4A</p>	<p>בבלי, ראש השנה ד.</p>
<p>If one gives charity, saying: I give this sela for charity in order that my children may live, or: I give it in order that through it I may merit life in the World-to-Come, he is a full-fledged righteous person</p>	<p>והתניא האומר סלע זו לצדקה בשביל שיחיו בני ובשביל שאזכה בה לחיי העולם הבא הרי זה צדיק גמור</p>

לקריאה נוספת:
 מרדכי מרגליות, **אנציקלופדיה לחכמי התלמוד והגאונים**, עמודים 63-64
 אהרון היימאן, **ספר תולדות תנאים ואמוראים**, חלק א' 231
 בנימין לאו, **חכמים כרך א'**, עמודים 47-50, 104-107